

Dimecres 19 de durant l'any

Text de l'Evangeli (Mt 18,15-20): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Si el teu germà et fa una ofensa, vés a trobar-lo i, tot sol amb ell, fes-li veure la seva falta. Si t'escolta, t'hauràs guanyat el germà. Si no t'escolta, crida'n un o dos més, perquè tota qüestió ha de ser resolta per la declaració de dos o tres testimonis. Si tampoc no els escolta, digues-ho a la comunitat reunida. I si ni tan sols escolta la comunitat, considera'l un pagà i un publicà. Us ho asseguro: tot allò que lligueu a la terra quedarà lligat al cel, i tot allò que deslligueu a la terra quedarà deslligat al cel. Us asseguro també que si dos de vosaltres aquí a la terra es posen d'acord per a demanar alguna cosa, el meu Pare del cel els la concedirà; perquè on n'hi ha dos o tres de units en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells».

«Si el teu germà et fa una ofensa, vés a trobar-lo i, tot sol amb ell, fes-li veure la seva falta. On n'hi ha dos o tres de units en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells»

Mn. Pedro-José YNARAJA i Díaz
(El Montanyà, Barcelona, Espanya)

Avui, en aquest breu fragment evangèlic, el Senyor ens ensenya tres importants maneres de procedir, que freqüentment hom ignora.

Comprensió i advertència a l'amic o al col·lega. Advertir-lo, en discreta intimitat («tot sol amb ell»), amb claredat («fes-li veure»), de la seva equivocada actuació, per tal que esmeni el camí de la seva vida. En tot cas, també procurar la col·laboració d'un amic, si la primera gestió no ha donat resultat. Si ni tan solament amb aquest obrar s'assoleix la seva conversió i si el seu pecat causa escàndol, no s'ha de dubtar en exercir la denúncia profètica i pública, que avui pot ser una carta al director d'una publicació, una manifestació, una pancarta. Aquesta manera d'obrar esdevé exigència per al mateix que la practica, i freqüentment és ingrata i incòmoda. Per la qual cosa resulta més fàcil escollir allò que anomenem equivocadament “caritat cristiana”, que acostuma a ser pur escapisme, comoditat,

covardia, falsa tolerància. De fet, «està reservada la mateixa pena per als qui fan el mal i per als qui el consenten» (Sant Bernat).

Tot cristià té el dret de sol·licitar de nosaltres els preveres el perdó de Déu i de la seva Església. El psicòleg, en un moment determinat, pot apaivagar el seu estat d'ànim; el psiquiatra en acte mèdic pot aconseguir vèncer un trastorn endògen. Ambdues coses són molt útils, però no suficients en determinades ocasions. Solament Déu és capaç de perdonar, esborrar, oblidar, polvoritzar tot destruint, el pecat personal. I la seva Església lligar o deslligar comportaments, tot transcendint la sentència del Cel. I amb tot això gaudir de la pau interior i començar a ser feliç.

En les mans i paraules del prevere està el privilegi del prendre el pa i que Jesús-Eucaristia realment esdevingui presència i aliment. Qualsevol deixeble del Regne pot unir-se a un altre, o millor a molts, i amb fervor, Fe, coratge i Esperança, submergir-se en el món i convertir-lo en el vertader cos del Jesús-Místic. I en la seva companyonia acudir a Déu Pare que escoltarà les súpriques, car el seu Fill es comprometé a això, «perquè on n'hi ha dos o tres de reunits en el meu nom, jo sóc allí enmig d'ells» (Mt 18,20).